

AL
press

edice
KIOKAN

*Dar
osudu*

*Barbara
Taylor*

Bradford

edice
KIO/KAN

*Barbara
Taylor*

Bradford

*Dar
osudu*

edice

KIOKAN

Copyright © Barbara Taylor Bradford, 2016
Originally published in the English language
by HarperCollins Publishers Ltd.
under the title The Cavendon Luck
Translation © Jana Vlčková, 2018
Copyright © ALPRESS, s. r. o.

Všechna práva vyhrazena.
Žádnou část knihy není dovoleno užít
nebo jakýmkoli způsobem reprodukovat bez písemného
souhlasu držitele práv, s výjimkou krátkých citací
nebo odkazů, které tvoří součást kritického hodnocení.

Z anglického originálu THE CAVENDON LUCK
přeložila Jana Vlčková
Redakční úprava Drahomíra Smutná
Grafická úprava obálky Tomáš Řízek
Vydalo nakladatelství Alpress, s. r. o., Frýdek-Místek,
v edici Klokan, 2018
shop@alpress.cz
Vydání první

ISBN 978-80-7543-773-0

Věnováno Bobovi, jako vždy s veškerou mou láskou.

OBSAH

ČÁST PRVNÍ

Inghamovi & Swannovi, 1938

Proroctví 13

Cizí intriky 56

Dílem náhody 118

Láska má mnoho podob 158

Žádné loučení 264

ČÁST DRUHÁ

Ženy & válka, 1939–1945

Všem nástrahám navzdory 299

Země naděje a slávy 319

Blitz 372

Se vztyčenou hlavou 385

POSTAVY

NAD SCHODIŠTĚM

INGHAMOVI V ROCE 1938

Charles Ingham, VI. hrabě z Mowbraye, 69 let. Majitel a správce panství Cavendon. Mluví se o něm jako o lordu Mowbrayovi. Jeho choť, Charlotte Swannová (70), je VI. hraběnkou z Mowbraye.

DĚTI HRABĚTE A JEHO PRVNÍ ŽENY, NYNÍ JIŽ ZESNULÉ FELICITY

Miles Ingham, dědic hrabství, 39 let. Patří mu titul ctihodný pán. Žije v Cavendonu a je ženatý s Cecily Swannovou (37). Mají tři děti: Milesova dědice Davida (9), Waltera (7), a Venetii (5). Miles řídí správu panství. Cecily pendluje mezi Cavendonem a domem v Londýně, kde spravuje svoje módní impérium.

Lady Diedre Inghamová Drummondová, nejstarší dcera, 45 let. Nyní vdova. Žije v Londýně spolu se svým synem Robinem (11). Pracuje na ministerstvu války. Víkendy tráví v Cavendonu, kde mají vlastní apartmá.

Lady Daphne Inghamová Stantonová, druhá dcera, 42 let. Provdaná za Huga Ingham Stantona (57). Trvale žijí v jižním křídle Cavendonu spolu se svými pěti dětmi.

Lady DeLacy Inghamová, třetí dcera, 37 let. Žije střídavě v Londýně a v Cavendonu. Před mnoha lety se rozvedla se Simonem Powersem, vzala si zpátky své dívčí jméno a už se nevdala.

Lady Dulcie Inghamová Brentwoodová, čtvrtá dcera, 30 let. Žije střídavě v Londýně a v Cavendonu. Provdala se za sira Jamese Brentwooda (45), jednoho z největších herců v Anglii, jehož král Jiří VI. povýšil na rytíře. Mají tři děti: dvojčata Rosalind a Juliet (9) a syna Henryho (6).

O téhle čtveřici dívek personál stále láskyplně mluví jako o „čtyřech Děčkách“.

Děti lady Daphne a Huga Stantona: Alicia (24), Charles (20 a půl), dvojčata Thomas a Andrew (17) a Annabel (14).

OSTATNÍ PŘÍBUZNÍ

Lady Vanessa Inghamová Bowersová, Charlesova sestra, 56 let. Provdala se za Richarda Bowerse (58). Žijí v Londýně a ve Skelldale House na panství Cavendon, který lady Vanessa zdědila po své zesnulé sestře, lady Lavinii Inghamové Lawsonové.

Lady Gwendolyn Ingham Baildonová, ovdovělá teta hraběte, 98 let. Žije v rezidenci Little Skell Manor. Byla ženou zesnulého Paula Baildona.

Ctihodný Hugo Ingham Stanton, bratranec hraběte, 57 let. Je synovcem lady Gwendolyn, která byla sestrou jeho zesnulé matky, lady Evelyne Inghamové Stantonové. Oženil se s lady Daphne.

V MEZIPATŘE

DRUHÁ RODINA: SWANNOVI

Swannovi slouží Inghamovým více než dvě stě let. Není proto divu, že jsou jejich životy v mnoha směrech propojené. Swannovi po generace žijí ve vesnici Little Skell poblíž panského sídla. Jsou Inghamovým stejně oddaní, jako bývali jejich předci, a každého člena rodiny by bránili do posledního dechu. Inghamovi jim bezvýhradně věří, což platí i naopak.

SWANNOVI V ROCE 1938

Walter Swann, komorník hraběte, 60 let. Hlava Swannovy rodiny.

Alice Swannová, jeho žena, 57 let. Šikovná švadlena, obléká lady Daphne i její dcery.

Harry, syn, 40 let. Původně se vyučil zahradníkem. Nyní spolu s Milesem Inghamem spravuje panství.

Cecily, dcera, 37 let. Provdala se za Milese a je světově uznávanou módní návrhářkou.

OSTATNÍ PŘÍBUZNÍ

Percy, Walterův mladší bratr, 57 let. V Cavendonu pracuje jako vrchní hajný.

Edna, Percyho manželka, 58 let. Příležitostně v Cavendonu vypomáhá.

Joe, jejich syn, 37 let. Pracuje s otcem jako hajný.

Bill, Walterův bratranec, 52 let. Vrchní zahradník, vdovec.

Ted, Walterův bratranec, 63 let. Truhlář a údržbář, vdovec.

Paul, Tedův syn, 39 let. Pracuje spolu s otcem.

Erik, Tedův bratr a Walterův bratranec, 58 let. Správce londýnského domu lorda Mowbraye. Svobodný.

Laura, Tedova sestra a Walterova sestřenice, 51 let. Hospodyně v londýnském domě lorda Mowbraye. Svobodná.

Charlotte, teta Waltera a Percyho, 70 let. Nyní je VI. hraběnkou z Mowbraye a dobrou duší obou rodin. Každý k ní přistupuje s náležitou úctou. Charlotte byla sekretářkou a osobní asistentkou Davida Inghama, V. hraběte, až do jeho smrti. Později se provdala za jeho syna.

Dorothy Swannová Pinkertonová, sestřenice Charlotte, 55 let. Žije v Londýně a je provdaná za Howarda Pinkertona, bývalého detektiva Scotland Yardu. Pracuje spolu s Cecily v jejím módním salonu.

POD SCHODY

Henry Hanson, majordomus

Paní Jean Weirová, hospodyně

Slečna Susie Jacksonová, kuchařka

Gordon Lane, vrchní komoří

Ronald Gorme, druhý komoří

Slečna Kate Smithersová, vrchní komorná
Slečna Brenda Caineová, druhá komorná
John Goff, řidič

OSTATNÍ ZAMĚSTNANCI

Slečna Angela Chambersová, chůva Cecilyiných dětí
Slečna Eileen Marksová, guvernantka. Přes léto, kdy děti nechodí do školy, v Cavendonu nepobývá.

ZAMĚSTNANCI PRACUJÍCÍ MIMO DŮM

Rozlehlé panství se stalo pro mnoho lidí zdrojem obživy. Takový je ostatně jeho smysl, není jen domovem jedné rodiny. Obyvatelům okolních vesnic nabízí zaměstnání a sedlákům půdu, kterou si mohou pronajmout. Little Skell, Mowbray a High Clough vznikly právě proto, aby měli poddaní kde bydlet. Kromě obytných domů v nich hrabata nechala postavit kostely a školy, později vznikly poštovní úřady a obchůdky.

Uplatnění zde našla spousta profesí. Například hajný a pět jemu podřízených myslivců, ke kterým se v době lovu bělokurů připojuje řada honců. Dále jsou tu lesníci a dřevorubci. O zahrady se stará vrchní zahradník a pět jeho pomocníků.

Bělokurové se začínají střílet 12. srpna. Tento den rovněž proslul jako „Významná dvanáctka“. Lovecká sezona končí v prosinci. Koroptve se střílejí od září, stejně jako divoké ptactvo a kachny. Bažanti se loví od prvního listopadu do konce prosince. Honů se účastní většinou aristokraté.

ČÁST PRVNÍ

INGHAMOVI
& SWANNOVI
1938

PROROCTVÍ

*Dráteník, krejčí,
voják, námořník,
boháč, chudás,
žebrák, zloděj.*

Stará anglická říkanka

JEDNA

Cecily Swannová Inghamová stála na schodech před kanceláří v Cavendon Hallu a rozhlížela se kolem sebe. Tomu se říká změna, přemítala. Ráno bylo zataženo a teď odpoledne slunce jenom září.

Modrá obloha. Nikde ani mráčku. Zlaté sluneční paprsky se prodírají listím. Konec července, den jako malovaný. Na rtech jí zahrál spokojený prchavý úsměv.

Sešla ze schodů na dvůr u stájí a po nedlážděné pěšině vinoucí se parkem se vydala do blízké vesnice Little Skell.

Cestou si vzpomněla na synovy narozeniny, které oslavil začátkem měsíce. Tehdy lilo jako z konve a déšť jim zhatil chystanou zahradní party. Nezbylo než oslavovat v domě. Škoda že tehdy nevyšlo počasí tak pěkně jako dneska, povzddechla si. Na druhou stranu David si na nic nestěžoval. Byly to jeho deváté narozeniny a on si užíval každý okamžik stejně jako jeho sedmiletý bratr Walter a pětiletá sestra Venetia. Rodina prožila báječný čas pospolitosti, a to se nejvíc počítá. Všichni se dobře bavili a „shromáždění klanu“, jak tomu říká Miles, si náramně užili.

V noci, když leželi v posteli, si ji Miles přitáhl blíž k sobě a nahlas se podivil, kam se poděly všechny ty roky. Odpověděla, že nemá ponětí, a připomněla mu, že když jsou pohromadě, čas vždycky letí.

Smál se tomu a přitulil se k ní, hladil ji po vlasech. Po chvíli dodala, že na vině určitě bude i to, že pro samou práci nevědí, kam dřív skočit. Vychovávají tři děti, mají svoje povinnosti a musejí se postarat o Cavendon.

Miles za všechno nahlas poděkoval, vzal ji do náruče a opatrně se nad ni vyhoupl. Líbal ji a něžně se jí dotýkal. Během několika vteřin se milovali s toutéž náruživostí a radostí jako obvykle.

Najednou si vybavila onu noc tak jasně, že ji napadlo, jestli na synovy narozeniny znovu neotěhotněla. Byli tak dychtiví, tak natěšení. Prožili noc plnou vášně.

Pomyšlení na těhotenství ji neopouštělo. Je jí sedmatřicet. Jestli je těhotná, tak ať. Další dítě musí brát jako dar, protože její plodné roky brzy skončí. Ale co když vypukne válka? Tohle pomyšlení ji trápilo. Vypudila nepříjemnou myšlenku z hlavy a pospíchala do vesnice. Radši se soustředila na obrovské množství práce, kterou s Milesem odvedli, aby udrželi sídlo i rodinu v bezpečí. Zapojil se i bratr Harry, stejně jako její čtyři švagrové. V mnoha ohledech mají za sebou těžké roky.

Každý z nich musel přinést všemožné oběti a často využili vlastní peníze, aby panství zajistili hladký chod.

Ale zvládli to.

Inghamovi a Swannovi se semkli a dokázali zázraky. Cavendon nabral správný kurz. A nic ho neohrožovalo.

Přesto jedna starost přetrvávala a svíral se jí z ní žaludek. Na nějakou dobu na ni zapoměla, protože jí nedopřával klidu Harry a taky se bála o Gretu, svou osobní asistentku, ale dobře si uvědomovala, že ti dva za jejím rozčilením nestojí.

Ničilo ji úplně něco jiného. Neustále to na ni útočilo a doráželo, nemohla kvůli tomu v noci spát.

Hrozivá německá třetí říše vrhala na Británii obrovský stín, jaký se mnohem delší dobu vznášel nad střední Evropou. A právě odtud pramenilo její napětí. Říše představovala váž-

nou hrozbu a nebezpečí války. Jestli dojde k invazi, Cavendon se ocitne v ohrožení. Stejně jako Evropa. Vlastně celý svět. Až moc dobře tomu rozuměla.

U zahrady obehnané zdí se zastavila, otevřela těžké dubové dveře a sešla po schodech. Okamžitě ji obklopila vůně pozdních letních růží. Zhluboka se jí nadechla a posadila se na železnou lavičku. Pohodlně se opřela, zavřela oči a pokoušela se na pár minut uvolnit.

Tabule stará zahrada se během staletí vůbec nezměnila a poskytovala jí klidné útočiště, už když byla malá. Přicházela sem téměř každý den, byť jen na pár minut. Milovala vůni růží a pohodu, skrývající se za vysokými cihlovými zdmi. Tohle místo spolehlivě ukonejšilo její utrápené smysly a pomohlo jí vyčistit si hlavu od starostí.

V myšlenkách zabloudila zpátky k matce. Věděla, že se pilně připravuje na válku spolu se ženami z tří vesnic, členkami Svazu žen. Vedla je Charlotte, která byla jeho prezidentkou. Tyhle statečné venkovanky přišly s mnoha užitečnými nápady, které jim usnadní život v případě, že válka opravdu vypukne.

Samozřejmě že vypukne, říkala si v duchu Cecily. Premiér Neville Chamberlain věřil, že dokáže Hitlera uklidnit, přestože ten již provedl anexi Rakouska a pokukoval po Sudetech v Československu.

Zato Winston Churchill pochopil marnost politiky chlácholení a odhalil příšerné nebezpečí, jež se za smířlivým přístupem skrývá. Opakovaně vládu varoval, že je válka nevyhnutelná. Churchill měl pravdu, o tom nepochybovala. I když to bylo děsivé pomyšlení.

Ze zamyšlení ji vytrhlo tiché vrčení nízko letícího letadla. Vyskočila z lavičky a zvedla hlavu k modré obloze. V tu chvíli se záblesk strachu okamžitě rozplynul.

Malé letadlo neneslo na svých křídlech symboly nacistického Německa. Patřilo Noelu Jollionovi, devatenáctiletému synovi velitele Edgara Jolliona z královského námořnictva, který bydlel na druhé straně vesnice Mowbray poblíž High Clough. Velitel nechal na pozemcích poblíž svého sídla, Burn-

side Manoru, vybudovat přistávací dráhu, protože jeho syn miloval létání.

Cecily se znovu uvelebila na lavičce a snažila se hodit obavy za hlavu. Ale bylo to obtížné. Hlavu měla plnou hrozící války.

Minulý týden vzal Hanson ji a Milese do rozlehlých sklepů Cavendonu a ukázal jim, že i on započal s přípravami.

Sklepy byly vždycky udržované ve vzorné čistotě, měly obílené stěny a zametené podlahy. Majordomus upozornil na stoh skládacích lehátek, která nechal přinést ze skladu. Z podkroví sem dal přestěhovat pohovky, křesla a malé stolky. Hrabě ho požádal, aby se pokusil vybavit sklepení co nejpohodlněji pro případ, že by v něm museli žít. V kryptách naleznou útočiště obrazy a další umělecké předměty. Hanson se nechal slyšet, že se postará o jejich přestěhování hned, jak bude vyhlášena válka mezi Británií a Německem.

Hanson byl jako obvykle velice výkonný. Dokonce tu stála chladnička zakoupená v Harrods a doručená dodávkovým vozem až na místo. Co by si bez Hansona počali? V prosinci se chystá odejít do penze. Je mu sedmdesát šest a v Cavendonu slouží padesát let. Cecily doufala, že se tak nestane. Hanson je pořád v prvotřídní formě a oni ho potřebují.

Zdráhavě opustila svoji svatyni a pokračovala k domu svých rodičů. Ale napřed se musí zastavit u Genevry v maringotce cikánů. Chce si s ní promluvit.

DVĚ

Genevru uviděla, jen co prošla ohybem cesty. Žena seděla na schůdcích obytného vozu, jako by na ni čekala. Jako obvykle měla na sobě staré Cecilyiny šaty, které dostala od Cecilyiny matky. Tyhle byly letní, ušité z červenobílé proužkované bavlny, a slušely jí.

Cikánka zvedla ruku a zamávala.

Cecily jí zamávání s úsměvem oplatila. Všimla si, že už na ni čeká dřevěná židle. Projevená ohleduplnost ji potěšila.

Zdálo se, že cikánka je plná očekávání a vzrušení. Bylo jí devětatřicet jako Milesovi, ale zdaleka nevypadala na svůj věk, působila dojmem mnohem mladším. Pořád byla pohledná – tmavá a exotická – a stále se pyšnila havraní hřívou jako zamlada.

Když před pěti lety Romové přestěhovali svoje vozy na tuhle louku, Genevra pozvala Cecily na sklenku mátového čaje. Protože ji Cecily nechtěla urazit, pozvání přijala a ke svému úžasu našla v maringotce poklad.

Ukázalo se, že Genevra je velmi talentovaná malířka. Obrazy visící na stěnách nadmíru čistého a útulného mobilního příbytku přivedly Cecily v úžas. Většinou šlo o krajinky z okolí Cavendonu, vyvedené v zářivých a živých barvách. Později jí DeLacy vysvětlila, že spadají do kategorie naivního umění.

Přesto měly svůj jedinečný a neopakovatelný styl – à la Genevra, jak mu říkala Cecily. Smělé barvy okamžitě upoutaly pozornost. Jako by se třpytily a měly zvláštní lesk.

Genevra malovala od dětství. Její bratr Gervaise ji v tom podporoval, a když byla starší a on si to mohl dovolit, koupil jí plátna a olejové barvy. Genevra byla naprostý samouk, talentovaná malířka od pánaboha.

Cecily se okamžitě zeptala, jestli si může jeden obraz koupit. Genevra tehdy odmítla. Místo toho jí ho nabídla jako dar. Cecily si vybrala ten, který k ní promlouval osobitým jazykem a vzbuzoval v ní emoce. Zachycoval kouzelné zákoutí staré zahrady, kde na pozadí šedé kamenné zdi kvetl bezpočet pozdních růží ve všech odstínech růžové a vybledlé červeně.

Genevra seběhla ze schodů, aby Cecily přivítala. Cecily jí podala ruku a ona jako vždycky vysekla náznak úklony.

„Připravila jsem vám židli, paní Milesová,“ hlásila a ukázala na ni.

„Děkuji,“ zamumlala Cecily a posadila se.

Genevra se vrátila na svoje místo na schodech.

Cecily se na ni podívala a zamračila se. Napadlo ji, že vypadá sklíčeně a unaveně. „Nebylo ti zase špatně?“ zeptala se ustaraně. Neviděla ji deset dní.

Žena se nepatrně pousmála. „Ne. Není mi špatně. Je mi *dobře*.“

„Připadáš mi kapku bledá.“

„Nic mi není, Cecilko,“ zamumlala Genevra a vševedoucně na ni pohlédla. „Nemoc bych pocítila jako první a potom bych o ní pověděla vám. Neumírám. Zatím ne.“

„Nezlob se na mě. Záleží mi na tobě, Genevro.“

„Já vím, paní.“

„V pondělí s Milesem odjíždíme. Jedeme do Curychu navštívit lady Daphne a pana Huga. Kdybys něco potřebovala, až budu pryč, moje matka ti pomůže.“ Usmála se na ni. „Stačí za ní zajít.“

Genevra přikývla. „Máte dovolenou. Paní Alice mi to řekla.“

„Jenom dva týdny. Miles si potřebuje odpočinout...“ Cecily se odmlčela, neboť si všimla podivného výrazu v cikánčině obličeji. „Co se děje? Stalo se něco?“

„Vidění. Prostě to na mě přijde. Však víte.“

Cecily mlčky přikývla. Po všech těch letech věděla své. Ani nedutala, jako by tu vůbec nebyla.

„Musíte být statečná, Cecilko. Tak jako vždycky. Přijde smrt. Přijde válka. Velká válka. Zlé časy. Stanou se příšerné věci.“ Cikánka se zarazila a zavřela oči. Po chvíli je otevřela a dodala: „Budete vládnout Cavendonu. Vždycky jsem to věděla.“

„Proč zrovna teď?“ zeptala se Cecily a zamračila se.

„Co tím myslíte?“ Genevra na ni nechápavě zírala.

„Proč mi to říkáš? Obvykle býváš dost velká tajnůstkářka a takhle otevřeně nemluvíš.“

„Protože mi věříte a berete moje věštby vážně. Rozumíte jim.“

„Ano, to je pravda.“

„Budoucnost. Vy ji máte, Cecilko. A budete vládnout.“

„S Milesem?“

Genevra neodpověděla. Zírala na Cavendon Hall, tyčící se na vysokém kopci nad nimi. Zlatě se leskl ve slunečním světle. Požehnaný dům.

„Někdy mluvíš tak zvláštně, že ti nerozumím,“ podotkla Cecily a oplátila cikánce tvrdý pohled.

„Blíží se špatné časy.“

„Myslíš válku?“

Genevra naklonila hlavu na stranu. „*Život*. Těžké časy. Zlé časy. Smrt, zkáza, smutek, bolest. Hodně utrpení. To všechno přijde.“

Otočila hlavu a znovu se zadívala na Cavendon. Zcela nečekaně se jí v očích objevily slzy. Zlatá záře zdí pohasla. Dům už nebyl zlatý. Byl prokletý. Vznášel se nad ním stín zkázy a zdál se temnější a temnější. Svým vnitřním zrakem sledovala, jak nad střechou víří černá mračna. Slyšela dunění hromu a viděla bílé klikaté blesky.

Po chvíli rozlepila víčka a zašeptala: „*Zmatek*. *Chaos*.“ Zavrtila hlavou a zmlkla. Prsty si setřela slzy z tváří.

Rozhostilo se dlouhé ticho.

Genevra se slabě pousmála. „Swannovi budou vládnout.“

Cecily vyhrkla: „Cavendonu se v posledních letech dařilo. Štěstí nás neopustí, že ne? Nic se nezmění.“

„Takhle to na světě chodí. Štěstí. Smůla.“ Genevra potřásla hlavou a naklonila se blíž. Z jejího pohledu mrazilo. „Přijde. Odejde. Kdy, to nikdo neví... Štěstí nikomu nepatří, ale náleží k vašemu životu. Máte ho ve svých rukách, Cecilko. Rozumíte mi?“

„Rozumím, Genevro, a děkuji ti.“

TŘI

V chodové dveře se náhle otevřely. Alice se s trhnutím nápřímila a okamžitě se zvedla. Obdařila dceru širokým úsměvem. Cecily pospíchala matku obejmout, políbila ji a přivinula k sobě.

„Omlouvám se za zpoždění, mami.“ Otočila se, aby za sebou zavřela.

„Nic se neděje. Zrovna vyřizují nějaké papíry,“ odpověděla Alice a spolu s dcerou vešla do obývacího pokoje. Posadily se do křesel stojících proti sobě a matka poznamenala: „Dnes ti to moc sluší, zlato. Světle růžová ti vždycky šla moc dobře k pleti.“

„Já vím. A děkuji. Tobě to taky sluší, mami.“

„Samozřejmě – protože mám na sobě šaty, které pro mě navrhla moje dcera. Líbí se mi, jsou pohodlné a v horkém dni, jako je ten dnešní, příjemně chladí.“

„Ušila jsem ještě jednu verzi, také z bavlny,“ svěřila se Cecily. „V podstatě to jsou zavínovací šaty, skoro jako župan, které se zavazují po straně. Stejně bych chtěla zařadit i do zimní kolekce, ale tentokrát z lehkého kašmíru. Nějak ti přivezu, až budou hotové.“

„Děkuji ti, holčičko. Vždycky na mě myslíš.“

„Jakpak by ne? Jsi moje maminka a můžeš ode mě mít, co budeš chtít. Mimochodem, když jsme spolu včera mluvily po telefonu, zmínila ses o nějakých plánech. Čeho se týkají?“

„Dostala jsem nápad, že bychom mohly zřídit společný vesnický záhumenek. Šla jsem s tím rovnou za Charlotte a požádala ji o vhodný pozemek. Zeptala se na něj hraběte a ten souhlasil, že nápad je to úžasný a praktický, a hned mi přidělil kus pole.“

Alice spokojeně přikývla, když dokončila větu. Tohle se jí vážně povedlo. „Takhle se to seběhlo a bylo to úplně jednoduché. Stačilo se zeptat.“

Zvedla se a mávla na dceru. „Pojď si přesehnout k mému stolu. Vezmi si židli. Chci ti ukázat svůj plán.“

Během několika vteřin se přesunuly ke stolu, na němž měla Alice rozložené dokumenty, týkající se Svazu žen, spolu s detailním náčrtem společného záhumenku. Budou ho obhospodařovat ty ženy, které o to projeví zájem.

„Praktické řešení,“ pochválila Cecily matku. „Jestli vypukne válka, jídlo bude problém.“

„Až vypukne válka,“ opravila ji Alice.

„Svatá pravda,“ souhlasila s ní dcera a zvláštním tónem dodala: „Mohla jsi o to pole požádat Milese. Anebo našeho Harryho. Má stejné pravomoci jako on.“